

IX.

Az Alkotmánybíróság elnökének végzései

1213/II/1993. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítására irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó beadványában a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény 19. § (2) bekezdése alkotmányellenességének utólagos megállapítását és a jogszabályi rendelkezés megsemmisítését kérte. Indítványában előadta, hogy a rendelkezés, amely szerint a társasági szerződés módosítását is — hasonlóan a társasági szerződés megkötéséhez — közokiratba vagy ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni, alkotmányellenes.

Az alkotmányellenesség indítványozó álláspontja szerint a jogszabályi rendelkezésnek az Alkotmány jogorvoslathoz való jogot biztosító szakaszával [57. § (5) bek.] való összeütközéséből származtatható.

Mivel az indítvány által megtámadott jogszabályi rendelkezés a jogorvoslathoz való joggal semmilyen alkotmányossági szempontból releváns kapcsolatba nem hozható, ezért az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — elutasítom.

Budapest, 1995. május 15.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

712/1/1994. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 11. § (3) bekezdése és ezzel összefüggésben a 72. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az Alkotmány 7. §-át, 8. §-át, 54. §-át, 57. § (2) bekezdését, 59. §-át és 70/A. §-át sérti a Ktv. rendelkezése, amikor a köztisztviselő kötelezettségévé teszi a közszolgálati jogviszony létesítéséhez és a köztisztviselő besorolásához szükséges adatok igazolását.

Az indítványozó által megjelölt alkotmányos tételek és a hivatkozott jogszabályhely között nincs összefüggés. A kinevezéshez illetve a besoroláshoz szükséges adatok munkavállaló általi igazolási kötelezettsége nem hozható összefüggésbe sem a nemzetközi jog általánosan elismert szabályaival, sem az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogaival, sem az emberi méltósággal, sem az ártatlanság véelmével, sem a jóhírnévhez való joggal, sem a diszkrimináció tilalmával.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — elutasítom.

Budapest, 1995. február 8.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

27/II/1995. AB elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Indítványozó annak megállapítását kérte, hogy a Magyar Köztársaság Országgyűlése és Kormánya elmulasztotta jogalkotói feladatát, amikor a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 78. § (1) és (2) bekezdésének meghatározása során a jubileumi jutalomra való jogosultságot úgy szabályozta, hogy annak alapján jubileumi jutalomra csak az olyan közalkalmazott jogosult, aki 25., 30. illetve 40. évi közalkalmazotti jogviszonyát a törvény hatályba lépését követően szerzi meg.

Tévedett indítványozó, amikor a jubileumi jutalom szabályozására irányuló törvényhozói akaratból azt a következtetést vonta le, hogy ez irányban a jogalkotónak a jogalkotási kötelezettsége konkrét jogszabályi felhatalmazásból ered illetve valamely alapvető jog érvényesüléséhez jogszabályból szükségszerűen következik az újabb jogszabály megalkotásának kényszere.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. XXXII. tv. 23. §-ának (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — elutasítom.

Budapest, 1995. február 8.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

86/II/1995. elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Az indítványozó a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 314. § (1) bekezdését az Alkotmány 8. § (1) és (2) bekezdésével, valamint 54. § (2) bekezdésével ellentétesnek tartja. Álláspontja szerint az, hogy a Btk. a gazdasági bűncselekmények esetében értéktől, összeghatártól függetlenül elrendeli annak a dolognak az elkobzását, amelyre a bűncselekményt elkövették, az emberi jogokat, az emberi méltóságot sértő, aránytalan, embertelenül súlyos büntetés kiszabására vezet.

Az indítványozó által megjelölt alkotmányos tételek és a hivatkozott jogszabály között nincs összefüggés. Az elkobzás a Btk. rendszerében nem büntetés, hanem védelmi jellegű, biztonsági intézkedés, így szükségképpen nem vonatkoznak rá a büntetés arányosságával kapcsolatos követelmények. Alkalmazása egyes esetekben még attól is független, hogy az elkobzással érintett személy adott cselekményért büntetőjogilag felelőssé tehető-e (1624/B/1991. AB hat. ABH 1992, 509, 511). Ugyanakkor a Btk. 314. § (4) és (5) bekezdése a bíróság számára lehetőséget ad az elkobzás, illetve az elkobzás alá eső érték megfizetésére kötelezés egészbeni vagy részbeni mellőzésére, ha az az elkövetőre a bűncselekmény súlyával arányban nem álló méltánytalan hátrányt jelentene. E méltányosságra senkinek nincs alanyi joga.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 23. §-ának (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — elutasítom.

Budapest, 1995. augusztus 28.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

230/II/1995. AB elnöki végzés

A Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának elnöke alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló ügyében meghozta a következő

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Az indítványozó az önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. LXIV. törvény hatályon kívül helyezését kérte, mivel az álláspontja szerint antidemokratikus és nem teszi lehetővé a népakarat kifejezését és érvényesítését. Az indítványzó kérte, hogy az Alkotmánybíróság szólítsa föl a törvényhozókat egy, e követelményeknek megfelelő, a választási csalásokat kizáró törvény megalkotására.

Az indítványozó az általa fölhívott alkotmányos tételeket az indítványban ismertetett egyedi visszaélések útján hozza összefüggésbe. Ezek orvoslása nem az Alkotmánybíróság, hanem az illetékes rendes bíróságok hatáskörébe tartozik. Az esetleges konkrét jogsértések nem szolgálhatnak alkotmányossági vizsgálat alapjául. Nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a választási rendszer egészének koncepcionális felülvizsgálata sem.

A fentiekre tekintettel az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 23. §-ának (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — elutasítom.

Budapest, 1995. március 27.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

509/II/1995. elnöki végzés

Az Alkotmánybíróság elnöke alkotmányjogi panasz elbírálására irányuló indítvány tárgyában meghozta az alábbi

végzést:

Az indítványt elutasítom.

INDOKOLÁS

Az indítványozó jogi képviselő védence képviseletében előterjesztett alkotmányjogi panaszában a büntető eljárásról szóló 1973. évi I. törvény 5. § (3) bekezdése, valamint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, erre alapozottan jogerős büntető ítélet felülvizsgálatának elrendelését kérte.

Az indítványozó a büntető eljárásról szóló törvényben szabályozott, a bizonyítékok szabad felhasználására és mérlegelésére vonatkozó rendelkezésnek, valamint a Btk. hamis tanúzás tényállását tartalmazó szabálya alkotmányellenességének megállapítását kérte. Álláspontja szerint a védencének bűnösségét megállapító határozatokat hozó, eljáró bíróságok ezen rendelkezések alkalmazásával az eljárás nyomozati szakában tett, és a tárgyalások során visszavont tanúvallomásokot is felhasználtak bizonyító eszközként. Az indítványozó szerint nem lehet a bíróság hatáskörét szűkíteni azzal, hogy máshol felvett, a nyilvánosságot nélkülöző nyomozati adatok is bírói mérlegelés tárgyává tehetőek. Az alkotmányellenességet az indítvány alapvetően az Alkotmány 8. §-ában írott azon rendelkezésre alapozza, amely szerint alapvető jog lényeges tartalmát a törvény sem korlátozhatja.

Az indítvány nyilvánvalóan alaptalan.

Az Alkotmány felhívott rendelkezésének — az indítvány elbírálása szempontjából — meghatározó eleme az alapvető jog lényeges tartalmát illető korlátozás tilalma. A büntető eljárásról szóló 1973. évi I. törvény 5. §-ának az indítványozó által alkotmányellenesnek tartott (3) bekezdése szerint: „A büntető eljárásban szabadon felhasználható minden olyan bizonyítási eszköz és bizonyíték, amely a tényállás megállapítására alkalmas lehet; a hatóságok ezeket egyenként és összességükben szabadon értékelik, és ezen alapuló meggyőződésük szerint bírálják el.” Az idézett normaszöveg semmiféle korlátozást nem tartalmaz, a bíróságok hatáskörét semmilyen tekintetben nem érinti. A szabad bizonyítás és a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvét rögzítő ezen rendelkezés, valamint az alapvető jog lényeges korlátozásának tilalmát kimondó alkotmányi szabály

között összefüggés nem állapítható meg. A szabad bizonyítás elvének törvényi rögzítése semmiféle korlátozást nem tartalmaz az alapvető jogok lényeges tartalmára vonatkozóan, és ugyanígy nem jelent korlátozást a hamis tanúzás bűncselekményének törvényi tényállása sem. Mindezekre tekintettel, az Alkotmány felhívott rendelkezése, és a támadott jogszabályhelyek közötti összefüggés hiányában az indítványt az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 23. § (1) bekezdése alapján — mint nyilvánvalóan alaptalant — kellett elutasítani.

Budapest, 1995. november 22.

Dr. Sólyom László s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

